

ת"פ 11981/04 - מדינת ישראל נגד מאהר ابو אחמאրב

בתי המשפט

ת"פ 11981-04-12
26 פברואר 2014

בית משפט השלום קריית גת

בפני: כב' השופטת בכירה רובין לביא

בעניין: מדינת ישראל

נ ג ד

מאהר ابو אחמארב

הנאשיה

הנאשם

nocchim:

ב"כ המאשיה עו"ד - ענבל אביב

הנאשם - בעצמו ובא כחיו עו"ד - ابو האנו

ק. מבחןגב' קוגן

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון שכלל תיקון מהותי בכתב האישום, בcourt שבתאריך 4.4.12, שעה 02:40, במשפט במושב איתן השיר למר ביתון, גנבו בצוותא חדא עם אחרים טרקטוריון אותו דחפו עד לפרדים, חיברו באמצעות שרשת לרכב פרט, תוך שגרמו נזק בזדון למתגע וקרעו את חוטי התתנע. הטרקטוריון הובילו לחצר ביתו של הנאשם שם נתפס. עבירות שביל"ר וחבלה בזדון לרכב.

עלפי ההסדר נדחה לקבל תסקير, כאשר הסניגור טען לאו הרשעה והתביעה להרשותה ורכיבי ענישה נלוויים.

נתתקבל תסקיר ממנו עולה הנאשם בן 23, נשוי, ללא ילדים, גור בליך, וכיום עובד כנהג בחב' הסעות נתיבי שוקת בעועלות אביו. הוא השלים 12 שנות לימוד, אך לא זכאי לבגרות. לא היו בעיות ממשמעת בלימודים, למראות שהוא עבד במקביל ללימודיו התיכוניים. הוא עבד שנתיים בחנות לממכר חומרי בניין, לאחר מכן במפעל בשדרות והחל לעבוד כנהג. הוא מעוניין להוציא רישיון נהיגה לרכב ציבורי, אך פתיחת תיק זה מנעה זאת ממנו. לטענתו, אם יורשע, לא יוכל לקבל רישיון על רכב ציבורי, אוטובוס.

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

באשר לעבירה טען כי הבחן בטרקטורון כאשר נסע לבקר חבר וחזר עם אחיו ברכב מוביל שהשكيיע מחשבה על ההשלכות של המעשה והמחיר העונשי. כיום מביע חרטה. שירות מבחן התרשםו כי יש לו יכולות תקינות וכי חינכו אותו על מערכת ערכיהם נורמטיבית שומרת חוק ואף מסוגלת להתמיד במסגרות לימודים ותעסוקה וכי העבירה אינה מאפיינית אורה חייו בדרך כלל. ההסבר שניתן על ידם כי הינו כי באוטה תקופה לא עבד ותפקודו היה בעייתי. הנאשם עצמו מתאר זאת התנהגות ילדותית, בהיותו "ילד". המעצר וההילך המשפטי היו גורם מרתקע מציב גבולות. משכך, שירות המבחן ממליצים לבטל הרשותה כדי לאפשר לו להוציא רישיון על רכב ציבורי ולהסתפק בכך של"צ בהיקף של 220 שעות, בעוד התביעה מתנגדת ועומדת על הרשותה ועונשים נלוויים לאור חומרת העבירות. התובעת טוענת שלא מוכחת ספציפי אפשרות של פגעה עתידית בתעסוקה, בעוד הסניגור הציג לבית משפט בקשה שהוגשה על ידו בעבר באוגוסט 2013 להוצאת רישיון רכב ציבורי אשר נדחתה בשל פתיחת תיק זה.

בע"פ 2513/96 **מדינת ישראל נ' שמש**, (פ"ד נ(3) 682) פסק בית המשפט העליון בעמ' 683 כי:

"שורת הדין מחייבת כי מי שהובא לדין ונמצא אשם, יורשע בעבירות שייחסו לו. אלה הכלל. הסמכות הנתונה לבית המשפט להסתפק בבדיקה מוביל להרשינו בדיון,יפה למקדים מיוחדים ויוצאי דופן. שימוש בסמכות זאת כאשר אין ציון ממשי להימנע מהרשעה מפר את הכלל. במקרה גם שורת השווון לפני החוק".

על הלכה זו חזר בית המשפט העליון, מפי כבוד השופט א' פרוקצ'יה, בע"פ 00/2669 **מדינת ישראל נ' פלוני**, (פ"ד נ(3) 685):

ההמנעות מן הרשות הופכת, כמובן, באופן **טיורתי** לקשה יותר ככל שהעבירה חמורה יותר ... כאשר מדובר בשורה של עבירות חמורות ... הופך עניין התחליף לענישה המצווה, לנושא קשה עוד יותר ליישום".
[בר"ע 432/85, רומנו נ' מד"י, (תק-על 85 (3) 737).]

בבאו לשקל את האפשרות של הימנע מהרשעה, מצווה בית המשפט לשקל גם את הצורך **בהרתעה אפקטיבית** של ערביים אחרים, ואת האינטראציה הציבורית (ע"פ 2083/96 הנ"ל בענין **כתב** (פ"ד"י נ"ב (3) 341; ע"פ 00/2669 הנ"ל בענין **פלוני**; ע"פ (מחוזי ת"א) 1134/94 הנ"ל, וע"פ 1356/94 **מדינת ישראל נ' ג'ורג** (לא פורסם)).

בעבירות חמורות, חייב בית המשפט **"להביע חותם פליליות"** על ידי הרשות נאשם, שאם לא כן עלול הוא להוביל מסר הפוך מן המתח"ב, Caino מדובר בעבירה שהיא "נסלחת" [ע"פ 419/92 **מדינת ישראל נ' כהן**, (פ"ד מז(3) 821, 835)].

המשנה לנשיה, כבוד השופט ש' לוי, פרט בהלכת כתוב (ע"פ 2083/96 הנ"ל), **קוויים מוחים, שאיןם ממ齊ם, להימנע מהרשעה, ככל שמדובר בהיבט השיקומי של הנאשם**, ואלו הם:

- (א) האם מדובר בעבירה ראשונה או ייחידה של הנאשם;
- (ב) מהי חומרת העבירה והנסיבות שבהן בוצעה;
- (ג) מעמדו ותפקידו של הנאשם והקשר בין העבירה למעמד ול תפקיד;
- (ד) מידת הפגיעה של העבירה באחרים;
- (ה) הסבירות שה הנאשם עבר עבירות נוספות;
- (ו) האם ביצוע העבירה על-ידי הנאשם משקף דפוס של התנהגות כרונית, או הדבר בההתנהגות מקרית?
- (ז) ייחסו של הנאשם לעבירה, האם נוטל הוא אחריות לביצועה; האם הוא מתרחט עליה;
- (ח) משמעות הרשעה על הדימוי העצמי של הנאשם;
- (ט) השפעת הרשעה על תחומי פעילותו של הנאשם. (שם, בעמ' 334).

במקרה שבפני מדובר בבחור צעיר, שכירם מלאו לו 23, שעברו נקי. מדובר להתרשםותי אכן בהפעלת שיקול דעת לקוי, בתקופה שלא נמצא במסגרת. הוא בן למשפחה נורמטיבית, לא קיימת מצוקה כלכלית, לאביו יש חברה ועובד בחברה. יתרון ומדובר במרד הורי, אך בינתיים שולב כפי הנראה בהצלחה במסגרת תעסוקתית ומעונן להתקדם. כפי הנראה רוצה להיות עצמאי ולא לעבוד בהיותו כפוף לאביו, וכן הגיע בקשה לקבל רישיון לרכב צבורי, הבקשה נדחתה בשל תיק זה. מדובר באפשרות פגיעה ממשית באפשרות תעסוקה עתידית. מכאן ולאחר ששמעתי כי שותפו הקטן עניינו הסתומים ללא הרשות ולא צו, לאחר שפיצה בעל הטركטורון בסך של 750 ל"נ, מצאתי לאמץ את המלצת שירות המבחן.

צוין כי גם בית משפט עליון הכיר בהתייחסות עונשית מקלה בבגיר-צעיר, בדומה לנאים, שעבר המעשה מתוךILDותיות וחוסר שיקול דעת בוגר.

בית משפט עליון בע"פ 7781/12 בעניינו של **פלוני נ' מדינת ישראל**, מיום 3.6.13. באותו עניין יש התייחסות לשפעת הגיל על מדיניות העונישה. החוק קtatus לקבוצת גברים צעירים בכר שקבע חובה לעורר תסוקיר בטרם גזירת עונש מאסר על הנאשם שטרם מלאו לו 21 וחוק הנוצר קבע חובת מאסר במועד סגור שהוא בעל מאפיינים טיפולוגיים שיקומיים ובזה ניתן לרצות מאסר עד גיל 20. בתקoon 113 סעיף 40 יא' (1) לחוק העונשין קובע כי יש להתחשב, בין היתר, בקביעת העונש בגיןו של הנאשם. מדובר בכללים הבנויים במתכונת מדורגת עד גיל 12, שאין בה אחריות פלילתית, מגיל 12 - 18 אף שיש בה אחריות פלילתית, מדובר בקטין וכן יש מסגרת דינית מיוחדת ותפיסה שיקומית. מעל גיל 18 המסגרת היא רגילה ללא תלות בגיל, אך יש ליתן משקל לגיל במסגרת העונש, עניין הנתן לשיקול דעת השופט.

בית המשפט התייחס לכך שקבוצת הבנים הצעירים מהוות חלק משמעותי הנאים, מעל 20 אחוז מסך המורשעים. לגבי גילאי 19 - 24 פי שניים מעל המספר הכללי באוכלוסייה, בעיקר לגבי אלו שנמצאים בטוחה הגילאים

שבין 17 ל- 19. בית המשפט מתייחס לשיקולי התפתחות ובגרות והמחקרים המראים כי גיל 18 אינם מהוות נקודת מפנה מוחלטת מקטיניות לבגרות, בעיקר נוכח שינוים חברתיים בעשורים האחרונים שהובילו להארכת תקופת התבגרות ולחירות מוגבלת של אדם צער המובילה לצעירים להיקלע לנסיבות שלא בגרות נפשית המאפשרת התמודדות עמן.

יש מחקרים שהראו כי המנייעים לביצוע העבירות בקבוצה זו דומים למנייעים של קטינים, כולל לחץ חברתי והתחרות לקבוצות עבריניות. כמו כן, יש להליר התפתחות משמעויות קוגניטיביות נירופיזיולוגיות. מחקרים מהם עולה טשטוש של הגבול בין קטינות לבגרות, כגון, שהמוח ממשיך להתפתח בהתקיים להפעלת שיקול דעת ושליטה בדחיפים עד גיל 25 וחוויות אופיניות מהוות צורך להתהילר המוח האחראי על ההתהילר הקוגניטיבי - התנהגות, וכן מחקרים שקבעו כי הנטייה ללקחת סיכון ולפעול בקלות דעת ופיזיות אופינית במיוחד בקבוצה זו. כמו כן, יש ההתיחסות להשפעה של מסר על קבוצת גיל זו, שיקול בלתי נפרד משיקולי ההתפתחות שכן הקושי בנשיאת מסר נובע בעיקר ממאפיינים ההתפתחותיים קוגניטיביים של הקטינים שיש קווי השקאה רבים בין קטינים לבין גברים - צעירים, המובילים למסקנה שיש לבחון השפעת המסר גם על גברים הצעירים תוך התחשבות בגילם. הנזק הפסיכולוגי שגורם מסר על גברים-צעירים חמור מהשפעתו על גברים מעל גיל 25 ודומה בהרבה להשפעה על קטינים. כמו כן, פוגע בסיסו של הבוגר-צעיר להמשיך בתהילר התבגרות ומקביע דפוסים פסיכולוגיים -קוגניטיביים.

באשר לשיקולי שיקום, עד גיל 21 מדובר במטרה העיקרית של התסקיר וזאת לפני טרם יגור דין של בוגר -צעיר למסר. יש להעניק משקל נכבד לפוטנציאלי השיקומי העולה מה特斯קייר, שכן שיקולים משנה תוקף ככל שהוא קרובה לגיל הקטינות ופרוסים כל חייו לפני. מבלי לקבוע יתודת צוין כי נראה שלקבוצה זו יש ליחס משקל גבוה יותר, בדומה לקטינים, להמלצה של שירות המבחן לשלב הנאשם במסגרת שיקומית, אף שהשיקולים אינדיידואליים ולעתים יש לבקר שיקולי הרתעה וגמול על שיקולי שיקום. מדובר במדינות שאומצאה במדינות רבות: ארה"ב, גרמניה, שוודיה, אוסטריה פינלנד ושוויץ. יש מחקרים שיראו כי קיימם קשר סיבתי שלילי על פי מסר ראשון לא רק שאינו מרთיע, אלא בסבירות גבוהה מביא למסרים נוספים ולרצידיביזם.

לאור האמור, אני מורה על ביטול הכרעת הדין המרשיעה מיום 3.7.13.

ניתנה והודעה היום כ"ז אדר תשע"ד, 26/02/2014 במעמד הנוכחים.

רובין לביא, שופטת בכירה

גמר דין

עמוד 4

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

לאור האמור לעיל, אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:

1. פיצוי למר ביטון ע.ת. 2, בסך של 750, לנשוףקו בקופה בית המשפט תוך 30 ימים. אם לא יופקסו, יגבו כקנס. יש להציג פרטיהם של מר ביטון לצורך העברת הכסף לחשבון.

2. אני מטילה על הנאשם/ת לבצע 220 שעות שירות לתועלת הציבור במסגרת חטיבת בינוי בליךיה, בהיקף שלא יפחת מ - 6 ש"ש בפיקוח שירות המבחן.

במידה ויש צורך בשינוי מקום ההשמה, שירות המבחן יעשה כן וידוע על כך לביהם"ש. מוסבר לנဆם/ת כי אם לא ת/יבצע עבודות השל"צ במלואן, ניתן יהיה להפקיע הצעו, ולשוב ולגזר את דין/ה לרכבי ענישה נוספת.

זכות ערעור תוך 45 ימים מהיום.

ניתנה והודעה היום כ"ז אדר תשע"ד, 26/02/2014 במעמד הנוכחים.

רובין לביא, שופטת בכירה